

DECIZIE

10 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ala Cobăneanu

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Societatea Comercială „Acosig” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Boț Alexandru,

în pricina civilă la cererea lichidatorului Societății pe Acțiuni „Piese Agro-Prim” în procedura falimentului, Gavriș Nicolae împotriva Societății Comerciale „Acosig” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la validarea popririi,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2016, prin care a fost validată poprirea și încasat de la terțul poprit Societatea cu Răspundere Limitată „Acosig” în beneficiul SA „Piese Agro-Prim” în procedura falimentului datorita în mărime de 70 272,97 lei,

c o n s t a t ă :

La 18 martie 2016, lichidatorului SA „Piese Agro-Prim” în procedura falimentului Gavriș Nicolae s-a adresat cu o cerere în instanța de insolvabilitate cu privire la validarea popririi și încasarea datoriei de la terțul poprit SC „Acosig” SRL în sumă de 70 272,97 lei.

În motivarea cererii a invocat că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015 a fost intentat procesul de insolvabilitate față de SA „Piese Agro-Prim”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015 a fost dispusă intrarea debitorului insolvabil SA „Piese Agro-Prim” în procedura de faliment, iar în calitate de lichidator a fost numit Gavriș Nicolae, deținătorul autorizației nr. 95 din 14 ianuarie 2015.

Menționează că urmare a inventarierii bunurilor debitorului s-a constatat, că în temeiul facturii nr. HA 1974190 din 29 februarie 2012, SA „Piese Agro-Prim” a transmis spre păstrare SC „Acosig” SRL 7,66 m<sup>3</sup> de cherestea rasinoase de 25.50 mm în sumă de 18 000,97 lei, iar n temeiul facturii nr. HA 1974193 din 30 martie 2012, SA „Piese Agro-Prim” a transmis spre păstrare SC „Acosig” SRL 19,80 m<sup>3</sup> lemn tăiat de stejar cod. 440791900 în sumă de 52 272 lei.

Astfel, la data de 10 martie 2013, în temeiul art. 107 alin. (1) și (2), art. 126 alin. (1), (2) și (3) din Legea insolvabilității, care reglementează luarea în primire a

masei debitoare și poprirea și vânzarea dreptului litigios sau cesiunea creanței a expediat terțului poprit somația de înființare a popririi asupra bunurilor susmenționate și l-a obligat să restituie către debitor în termen de 5 zile bunurile respective sau să achite valoarea acestora, care conform facturilor de transmitere spre păstrare constituie 70 272,97 lei.

Susține că deși, conform avizului de recepție a corespondenței recomandate terțul poprit a recepționat somația la data de 03 martie 2016, nu a restituit bunurile transmise spre păstrare și nici nu a achitat valoarea acestora, iar prin prisma art. 126 alin. (2) din Legea insolvenței și art. 609 din Cod civil, dacă terțul poprit nu predă bunul în natură acesta este obligat prin hotărâre judecătorească la plata contravalorii acestuia.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 512-514, 572 și 609 Cod civil și art. 126 din Legea insolvenței.

Solicită, admiterea cererii, validarea popririi cu încasarea de la terțul poprit SC „Acosig” SRL c/f 4600009327 MD, or. Sîngera str.M. Sadoveanu 22 în beneficiul SA „Piese Agro-Prim” în procedura de insolvență IDNO 1003600014795 a datoriei în sumă de 70 272,97 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2016, a fost validată poprirea și încasată de la terțul poprit SC „Acosig” SRL c/f 4600009327 MD, or. Sîngera str. M. Sadoveanu 22 în beneficiul SA „Piese Agro-Prim” în procedura de insolvență c/f 1003600014795 cu adresa juridică mun. Chișinău șos. Muncești 801/A datoria în sumă de 70 272,97 lei.

La 14 iunie 2016 SC „Acosig” SRL, reprezentată de avocatul Boț Alexandru, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvență, solicitînd admiterea recursului, repunerea în termen a recursului, casarea hotărârii contestate cu soluționarea în fond a cererii de poprire prin desființarea popririi.

În motivarea recursului a invocat că hotărârea contestată este ilegală și neîntemeiată.

Astfel, evidențiază că într-adevăr, în baza contractului nr. 03 din 29 februarie 2012, încheiat între SC „Acosig” SRL în calitate de executor și SA „Piese Agro-Prim” în calitate de client, conform facturilor de expediție nr. HA nr. 1974190 din 29 februarie 2012, și nr. HA 1974193 din 30 martie 2012, clientul a transmis spre păstrare SC „Acosig” SRL materiale de construcție și 19,80 m lemn tăiat de stejar cod. 440791900, iar pentru serviciile de păstrare conform pct. 2 din contract urma să achite o remunerare lunară, costul de păstrare ne fiind concretizat.

Menționează că la data de 07 iunie 2012, în adresa SA „Piese Agro-Prim” a fost remisă o scrisoare, prin care s-a solicitat concretizarea raporturilor contractuale relative mărfurilor transmise spre păstrare, iar la 15 iunie 2012, SA „Piese Agro-Prim” a solicitat extinderea termenului de păstrare și exprimînd disponibilitatea de a perfectă actele necesare, conform scrisorii din 07 iunie 2012.

Prin Acordul adițional nr. 1 din 25 iunie 2012, anexă (nr. 1) la contractul nr. 03 din 29 februarie 2012, s-a stabilit că SA „Piese Agro-Prim” va datora SC „Acosig” SRL o remunerare lunară de 70 lei per m3 de cherestea, fiind totodată concretizat termenul de executare a contractului la 32 luni.

Indică recurentul că la 07 decembrie 2013, a expediat în adresa SA „Piese Agro-Prim” o somație prin care a solicitat achitarea datoriei de 19 030 lei, avertizînd-

o că asupra mărfii se va exercita dreptul de retenție până la achitarea integrală a datoriei.

Ca răspuns la somația respectivă la data de 13 decembrie 2013, SA „Piese Agro-Prim” a solicitat SC „Acosig” SRL novarea raporturilor contractuale prin furnizarea de cherestea la echivalentul sumei de 19 030 lei.

Mai invocă recurentul că prin avertizarea din 21 octombrie 2014, SC „Acosig” SRL a informat clientul că datoria acumulată la data respectivă constituie suma de 59 588 lei, iar marfa aflată la păstrare este afectată de carii și se deteriorează, iar ca urmare SA „Piese Agro-Prim” a propus prelucrarea cherestei în parchet.

Ca urmare în baza scrisorii din 27 octombrie 2014, SA „Piese Agro-Prim” a acceptat oferta, iar în baza acordului de prelucrare din 03 noiembrie 2014 părțile au decis că marfa transmisă la păstrare conform facturilor HA nr 1974190 din 29 februarie 2012 și nr. HA 1974193 din 30 martie 2012 să fie prelucrată în parchet în termen de 2 luni, costul serviciilor de prelucrare fiind estimat la suma de 61 236 lei.

Totodată, menționează că la data de 04 ianuarie 2015, a fost semnat un acord de confirmare reciprocă a datoriei, prin care SA „Piese Agro-Prim” a confirmat datoria în sumă de 12 0824 lei față de SC „Acosig” SRL rezultată din costul de păstrare a cherestei – 59 588 lei și costul serviciilor de uscare și prelucrare a acesteia în sumă de 61 236 lei.

În aceste condiții, evidențiază recurentul că raporturile contractuale dintre SA „Piese Agro-Prim” și SC „Acosig” SRL sunt mult mai complexe decât cele relatate în cerere de poprire de către lichidatorul Gavriș Nicolae, astfel, încât prin novarea raporturilor de prestări servicii SA „Piese Agro-Prim” este în drept să pretindă la recuperarea mărfii doar după achitarea sumei de 120 824 lei, inclusiv costul de păstrare a cherestei - 59 588 lei și serviciile de uscare și prelucrare a acesteia - 61 236 lei.

Consideră că instanța de insolabilitate a interpretat eronat prevederile art. 126 alin. (11) din Legea insolabilității, prin care se reglementează că dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi.

Or, la caz s-a demonstrat că debitorul îi datorează terțului poprit bani pentru servicii de păstrare, uscare și prelucrare a cherestei în parchet.

Totodată, în partea aspectelor procedurale ale cererii de recurs, evidențiază că hotărârea motivată a instanței de insolabilitate i-a fost comunicată la data de 30 mai 2016.

Astfel, în temeiul art. 116 CPC, solicită repunere în termen a recursului, care nu a fost depus în decurs de 15 zile de la pronunțare, pe motiv că textul motivat al încheierii contestate nu a fost redactat mai devreme de 30 mai 2016, fapt ce a făcut imposibilă redactarea unui recurs motivat.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

După cum rezultă din cererea de recurs, terțul poprit a primit copia hotărârii instanței de insolabilitate din 24 mai 2016 la data de 30 mai 2016 (f.d. 47-50), respectiv termenul de declarare a recursului împotriva hotărârii Curții de Apel

Chișinău din 24 mai 2016, pentru SC „Acosig” SRL a expirat la data de 14 iunie 2016.

La acest capitol este de menționat că deși, cererea de recurs depusă de SC „Acosig” SRL împotriva hotărârii instanței de insolvență din 24 mai 2016 a fost înregistrat de către Curtea Supremă de Justiție la data de 22 iunie 2016 cu nr. de intrare 02i-236, materialele cauzei conțin plicul de expediere (f.d. 52) care atestă că acesta a fost depus în instanța de insolvență, prin intermediul oficiului poștal, la data de 14 iunie 2016.

Iar, potrivit art. 112 alin. (3) CPC, dacă cererile de apel sau de recurs, documentele sau sumele bănești au fost predate la oficiul poștal sau la telegraf, sau prin alte mijloace de comunicație înainte de ora 24 din ultima zi a termenului, actul de procedură se consideră îndeplinit în termen.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 iunie 2016, împotriva hotărârii instanței de insolvență din 24 mai 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa hotărârea primei instanțe și a restitui pricina spre rejudecare în prima instanță din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 126 alin. (1), (2), (5) și (9) al Legii insolvenței, sînt supuse urmării silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sînt datorate debitorului ori sînt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decît după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

Poprirea se înființează prin somație a insolvenței/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin.(1) împreună cu o copie certificată de pe hotărîrea de intentare a procedurii de insolvență/faliment asupra debitorului.

În termen de 5 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor - de la scadența acestora, terțul poprit este obligat să plătească direct pe conturile de acumulare indicate de administratorul insolvenței/lichidator ori să consemneze suma de bani, dacă creanța poprită este exigibilă, sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile corporale poprite și să trimită dovada către administratorul insolvenței/lichidator pentru a fi preluate.

Dacă terțul poprit nu își îndeplinește obligațiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvenței/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terțul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanța de insolvență în vederea validării popririi.

După cum rezultă din materialele pricinii, prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015, a fost intentat procesul de insolvență față de SA „Piese Agro-Prim”.

Ulterior, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2015 a fost dispusă intrarea debitorului insolvent SA „Piese Agro-Prim” în procedura de faliment, în calitate de lichidator fiind numit Gavriș Nicolae, deținătorul autorizației nr. 95 din 14 ianuarie 2015.

Tot materialul probator atestă că în urma inventarierii bunurilor debitorului lichidator SA „Piese Agro-Prim”, Gavriș Nicolae a constatat că în temeiul facturii nr. HAS 1974190 din 29 februarie 2010 și facturii nr. HA 1974193 din 30 martie 2012, SA „Piese Agro-Prim” a transmis spre păstrare SC „Acosig” SRL 7,66 m<sup>3</sup> de cherestea rasinoasă de 25,50 mm în sumă de 18 00,97 lei și 19,80 m<sup>3</sup> lemn tăiat de stejar cod. 440791900 în sumă de 52 272 lei.

Drept urmare, la data de 01 martie 2016, lichidatorul SA „Piese Agro-Prim”, Gavriș Nicolae a expediat în adresa SC „Acosig” SRL o somație de înființare a popririi asupra bunurilor transmise prin facturile fiscale nr. HAS 1974190 din 29 februarie 2010 și facturii nr. HA 1974193 din 30 martie 2012, prin care a solicitat restituirea bunurilor transmise spre păstrare în termen de 5 zile, sau să achite suma de 70 272,97 lei ceea ce constituie valoarea bunurilor primite spre păstrare (f.d. 10).

Este cert și faptul că SC „Acosig” SRL a recepționat somația lichidatorului SA „Piese Agro-Prim”, Gavriș Nicolae, la data de 03 martie 2016 (f.d. 11), însă nu a întreprins careva măsuri în sensul restituirii bunurilor sau achitării valorii bunurilor transmise de SA „Piese Agro-Prim”, iar la data de 18 martie 2016, lichidatorul SA „Piese Agro-Prim”, Gavriș Nicolae depus o cerere în instanța de insolvență cu privire la validarea popririi SA „Piese Agro-Prim” față de terțul poprit SC „Acosig” SRL în sumă de 70 272,97 lei.

Astfel, fiind investită cu examinarea cererii nominalizate, instanța de insolvență a ajuns la concluzia validării popririi și încasării de la terțul poprit SC „Acosig” SRL în beneficiul SA „Piese Agro-Prim” în procedura insolvenței a datoriei în mărime de 70 272,97 lei (f.d. 43-45), reținînd în acest sens că SC „Acosig” SRL datorează debitorului insolvent SA „Piese Agro-Prim” suma de 70 272,97 lei, ce constituie costul mărfii transmise spre păstrare în baza facturilor fiscale nr. HAS 1974190 din 29 februarie 2010 și nr. HA 1974193 din 30 martie 2012 și actele de predare-primire din 29 februarie 2012 și 30 martie 2012, și remarcînd că SC „Acosig” SRL nu a formulat careva pretenții față de SA „Piese Agro-Prim” privind încasarea plăților pentru serviciile de păstrare și cheltuielile legate de prelucrarea cherestelei.

În favoarea soluției adoptate instanța de insolvență și-a fundamentat concluziile pe prevederile art. 126 alin. (11) din Legea insolvenței, care statuează că dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanța de insolvență va adopta o hotărîre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desființarea popririi. Poprirea înființată asupra unei creanțe cu termen sau sub condiție poate fi validată, dar hotărîrea nu poate fi executată decît după ajungerea creanței la termen sau la data îndeplinirii condiției, după caz. Dacă sumele sînt datorate periodic, poprirea se validează atît pentru sumele ajunse la scadență, cît și pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producîndu-și efectele numai la data cînd sumele devin scadente.

Instanța de recurs constată, însă că hotărârea instanței de insolvență a fost emisă fără a fi dată o apreciere corespunzătoare cererii supuse examinării în raport cu materialul existent la dosar și normele de drept ce reglementează acest aspect, precum și cu încălcarea regulilor de administrare și cercetare a probelor, fapt ce a dus la încălcarea principiului contradictorialității, prevăzut la art. 26 Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 130 alin. (1), (2) și (3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Se reține din conținutul înscrisurilor anexate la materialele cauzei că în baza contractului nr. 03 din 29 februarie 2012, încheiat între SC „Acosig” SRL în calitate de executor și SA „Piese Agro-Prim” în calitate de client, actului de primire-transmitere din 29 februarie 2012 și actului de primire transmitere din 30 martie 2012, clientul a transmis spre păstrare executorului conform facturilor de expediție seria HA nr. 1974190 și nr. 1974193 din 30 martie 2012 materiale de construcție 7,66 m<sup>3</sup> de cherestea rasinoase de 25.50 mm și 19,80 m lemn tăiat de stejar (f.d. 4, 6-8).

Tot actele cauzei atestă că prin scrisoarea din 07 iunie 2012, executorul a solicitat clientului semnarea unei anexe la contractul nr. 03 din 29 februarie 2012, în scopul stabilirii și indicării prețului pentru serviciile prestate, iar la data de 25 iunie 2012 între SC „Acosig” SRL și SA „Piese Agro-Prim” a fost semnată acordul adițional la contractul nr. 3 din 29 februarie 2012, (Anexa nr. 1 la contract), prin care s-a stabilit că SA „Piese Agro-Prim” v-a achita lunar SC „Acosig” SRL câte 70 lei pentru 1 m<sup>3</sup> de cherestea, totodată fiind stabilit termenul de păstrare de 32 luni (f.d. 17-18, 20).

Este cert și faptul că prin somația din 07 decembrie 2013, SC „Acosig” SRL a solicitat SA „Piese Agro-Prim”, achitarea datoriei formate la serviciile de păstrare în sumă de 19 030 lei și a atenționat debitorul că asupra mărfii se va exercita dreptul de retenție până la achitarea integrală a datoriei (f.d. 16), iar ca răspuns, la 13 decembrie 2013, SA „Piese Agro-Prim” a solicitat SC „Acosig” SRL novarea raporturilor contractuale prin furnizarea de cherestea la echivalentul sumei de 19 030 lei (f.d. 35).

La fel, actele cauzei denotă că la 21 octombrie 2014, SC „Acosig” SRL a informat SA „Piese Agro-Prim” despre datoria în sumă de 59 588 lei formată ca urmare a neachitării serviciilor de păstrare a mărfii și comunicându-i despre faptul că marfa aflată la păstrare este afectată de carii, i-a propus prelucrarea cherestelei în parchet (f.d. 33).

Prin scrisoarea din 27 octombrie 2014, SA „Piese Agro-Prim” a acceptat oferta executorului, iar la 03 noiembrie 2014 între SA „Piese Agro-Prim” și SC „Acosig” SA a fost semnat Acordului de prelucrare în temeiul căruia 27,46 m<sup>3</sup> de cherestea a fost prelucrată în 495 m<sup>2</sup> de parchet pentru podea, cheltuielile de prelucrare constituind 61 236 lei (f.d. 35, 31-32).

Ca urmare, la data de 04 ianuarie 2015, în baza Actului de predare-primire din 04 ianuarie 2015, executorul a transmis clientului 495 m<sup>2</sup> de parchet pentru podea, care însă cu acordul părților a rămas spre păstrare la depozitul SC „Acosig” SRL, tot atunci, la 04 ianuarie 2015 între SC „Acosig” SRL și SA „Piese Agro-Prim” fiind semnat și Actul de confirmare a datoriilor prin care ambele părți au recunoscut că SA „Piese Agro-Prim” datorează SC „Acosig” SA suma de 120 824 lei, inclusiv: - 59 588 lei pentru păstrarea cherestei în perioada 29 februarie 2012 - 01 octombrie 2014, - 25 538 lei pentru serviciile de uscare a 27,46 m<sup>3</sup> de cherestea și - 35 698 lei pentru prelucrarea în parchet a 27,46 m<sup>3</sup> de cherestea (f.d. 29-30).

În circumstanțele relatate, instanța de recurs consideră că, instanța de insolabilitate dispunând validarea popririi și încasînd din contul SC „Acosig” SRL în beneficiul SA „Piese Agro-Prim” datoria în sumă de 70 272,97 lei, a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, referindu-se în mod selectiv doar la invocările expuse în cererea de validare a popririi, fără a da apreciere tuturor probelor existente în dosar în vederea determinării și stabilirii circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Astfel, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de insolabilitate concluzionînd că SC „Acosig” SRL datorează SA „Piese Agro-Prim” valoarea materialelor de construcție primite spre păstrare în baza facturilor fiscale nr. HAS 1974190 din 29 februarie 2010 și nr. HA 1974193 din 30 martie 2012 și actelor de predare-primire din 29 februarie 2012 și 30 martie 2012, nu s-a expus și asupra condițiilor contractului de păstrare a mărfii nr. 03 din 29 februarie 2012 și Acordului adițional la contractul nr. 03 din 29 februarie 2012, din 25 iunie 2012, (Anexa nr. 1 la contract) prin care SA „Piese Agro-Prim” și-a asumat obligațiunea de a remunera executorul pentru serviciile prestate (f.d. 4, 17-18) și a lăsat fără apreciere faptul că odată cu semnarea Acordului adițional din 25 iunie 2012, între SC „Acosig” SRL și SA „Piese Agro-Prim” au apărut obligațiuni reciproce.

Pe când aceste circumstanțe au fost ignorate de către instanța de insolabilitate însă urmau a fi examinate în cumul cu alte probe materiale pentru stabilirea existenței raporturilor juridice între SC „Acosig” SRL datorează SA „Piese Agro-Prim”, ca urmare și existența creanței pe care o pretinde SA „Piese Agro-Prim” în proces de lichidare.

Altfel spus, au rămas fără apreciere și analiză cuvenită de către instanța de insolabilitate:

- somația din 07 decembrie 2013, prin care SC „Acosig” SRL a solicitat SA „Piese Agro-Prim”, achitarea datoriei formate la serviciile de păstrare în sumă de 19 030 lei (f.d. 16),

- răspunsul din 13 decembrie 2013, prin care SA „Piese Agro-Prim” invocînd că starea financiară nu-i permite achitarea sumei de 19 030 a solicitat SC „Acosig” SRL novarea raporturilor contractuale prin furnizarea de cherestea la echivalentul sumei de 19 030 lei (f.d. 35),

- avertizarea din 21 octombrie 2014, prin care SC „Acosig” SRL a informat SA „Piese Agro-Prim” despre datoria formată pentru neachitarea serviciilor de păstrare a mărfii în sumă de 59 588 lei și comunicîndu-i că marfa aflată la păstrare este afectată de carii, i-a propus prelucrarea cherestei în parchet (f.d. 33),

- scrisoarea din 27 octombrie 2014, prin care SA „Piese Agro-Prim” a

recunoscut datoria în mărime sumă de 59 588 lei față de SC „Acosig” SRL pentru serviciile de păstrare și a acceptat oferta de prelucrare a 27,46 m<sup>3</sup> de cherestea în parchet (f.d. 34),

- Acordul de prelucrare din 03 noiembrie 2014 semnat între SA „Piese Agro-Prim” și SC „Acosig” SA (f.d. 35, 31-32),

- Actului de predare-primire din 04 ianuarie 2015, a cherestelei prelucrate în parchet (f.d. 29),

- Actul de confirmare a datoriilor prin care ambele părți au recunoscut că SA „Piese Agro-Prim” datorează SC „Acosig” SRL suma de 120 824 lei, inclusiv: - 59 588 lei pentru păstrarea cherestelei în perioada 29 februarie 2012 - 01 octombrie 2014, - 25 538 lei pentru serviciile de uscare a 27,46 m<sup>3</sup> de cherestea și - 35 698 lei pentru prelucrarea în parchet a 27,46 m<sup>3</sup> de cherestea (f.d. 30).

La acest capitol este de remarcat că din conținutul înscrisurilor menționate este evident că raporturile contractuale ce există între SA „Piese Agro-Prim” și SC „Acosig” SRL sunt de fapt mult mai complexe și nu se limitează doar la simpla transmiterea de către SA „Piese Agro-Prim” a materialelor de construcție spre păstrare SC „Acosig” SRL, deoarece odată cu semnarea Acordului adițional la nr. 03 din 29 februarie 2012 și novarea raporturilor de prestări servicii, SA „Piese Agro-Prim” și-a asumat anumite obligațiuni față de executorul SC „Acosig” SRL.

Iar, prin semnarea Actl de confirmare a datoriilor din 04 ianuarie 2015, SA „Piese Agro-Prim” recunoaște că nu și-a executat obligațiunile asumate față de executor și datorează SC „Acosig” SRL suma de 120 824 lei.

Pe când, în sensul art. 26 alin. (11) din Legea insolvenței, în temeiul căruia instanța de insolvență și-a întemeiat concluziile, instanța de insolvență v-a adoptată o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terțul poprit suma datorată debitorului doar dacă din probele administrate rezultă că terțul poprit îi datorează sume de bani debitorului.

Astfel, actele menționate constituie probe materiale, care trebuie apreciate și examinate în ansamblu cu alte probe din dosar, conform dispozițiilor art. 130 alin. (1) și (2) CPC, însă care au fost neglijate de instanța de insolvență, cum de altfel și argumentele invocate de terțul poprit au fost lăsate fără apreciere

În concluzie, instanța de recurs reține că cele descrise indică incontestabil la examinarea superficială de către instanța de insolvență a cererii înaintate de SA „Piese Agro-Prim” fără a fi supuse controlului circumstanțele cauzei și înscrisurile din dosar în raport cu prevederile legale ce guvernează raportul juridic în litigiu.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de insolvență nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Pentru considerentele descrise, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa hotărârea instanței de insolvență și a remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău ca instanță de insolvență.

Prin prisma prevederilor art. 5 alin. (9) Legea insolvenței, se va reține că în cazul casării unei hotărâri a instanței de insolvență, cu remiterea cauzei la rejudecare, rejudecarea se va face de alt complet al instanței de insolvență (alt judecător).

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea Comercială „Acosig” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Boț Alexandru.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2016, în pricina civilă la cererea lichidatorului Societății pe Acțiuni „Piese Agro-Prim” în procedura falimentului, Gavriș Nicolae împotriva Societății Comerciale „Acosig” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la validarea popririi, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic